

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

800. An hæc publicatio fieri possit per Resignantem, & id sufficiat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

cere videtur, ut vulgaria jura disponunt; quod in tantum verum esse, ait Paris. n. 124. iuxta Card. Paris. conf. 43. n. 8. vol. 4. & Gl. in Clem. 1. v. collatio. ut lice pendeat, ut tempore, quo publicavit Procurator, videatur Dominus exercuisse illum actum. Et sic communiter, air Paris. n. 125. practicari, ut habens beneficium, per resignationem ipse capiat possessionem, & publicet, vel constituant Procuratores ad utrumque. Ut autem id possit legitimè Procurator, requiritur, ut habeat mandatum ad hoc speciale. Paris. cit. n. 125.

Quæstio 800. An hac publicatione fieri possit per Resignantem, & id sufficiat?

Responderet affirmativè Lott. l. 3. q. 21. n. 21. iuxta Decis. Rota.

Quæstio 801. An sufficiat, publicationem fieri aliquo modo, qui promulgationi equivaleret; & in specie per petitionem, adeptiōnem, continuationem possessionis, aut etiam per novam imputationem illius beneficii vacantis ob non factam publicationem?

1. **R**espondeo ad primum negativè. Paris. cit. q. 6. n. 79. & 87. Azor p. 2. l. 7. c. 24. q. 8. juxta expressa verba Constitut. Gregor. Ceterum modus & forma hic tradita semper, & ubique debent observari, nec alia, vel equipollens ullo modo admitti. Hinc

2. Respondeo secundò: Nequitiam sufficer petitionem possessionis factam coram Ordinario. Paris. loc. cit. n. 74. & 79. sic resolutum dicens in Calagurit. thesaurar. 5. Maij, 1587. eo quod Papa in dicta Constitutione sua tanquam duos actus diversos consideret, publicationem, & petitionem possessionis. Neque etiam ulla diligentia capiendi possessionem sufficit, Paris. cit. n. 79.

3. Respondeo tertio: Neque sufficit capiisse actu possessionem coram Notario, & testibus, eo quod talis publicatio non efficit populos. Paris. n. 72. & 73. adeoque non sufficit instrumentum capta possessionis. Paris. n. 73. Tradit tamen Tond. qq. benef. p. 1. c. 14. nu. 20. in Gallia loco publicationis satis esse, si possessio publicè capta fuerit, & ad majoris partis populi notitiam devenerit, utpote quæ in Gallia habetur pro publicatione.

4. Respondeo quartò: Neque etiam sufficit adeptio possessionis cum continuatione ejusdem ad tempus aliquod, prout dicitur in Constitutione Gregor. Paris. n. 76. & 89. Sic itaque, ut excusatetur a publicatione Resignatarius, vitèque pœnam statutam non publicantibus, aut etiam, ut juvet regulâ de annali, non suffragatur adeptio possessionis continuatio per annum, vel etiam per triennium, et si alias ad multa profit annalis, & triennalis possessio. Paris. cit. n. 76. Castrop. de benef. tr. 13. d. 6. p. 2. §. 6. n. 13. Azor p. 2. l. 7. c. 24. q. 8. in fine dicente in sua Constitutione Gregorio: ne resignantibus, si postea in sua possessione remaneant, Constitutiones de annali, & triennali possessione, &c. Neque etiam juvabitur, et si possessionem quietè continuatur per decennium. Paris. n. 115. ac proinde locus non erit allegationi Lapi 89. disponentis, ut, si quis resignavit, & post resignationem remansit in possessione, illamque continuatur per decem annos (quod tempus Palatium redoxis ad triennum testatur nu. 97.) presumatur retrocessio, & novus titulus acquisitus, ita ut eo mortuo benefi-

cium censeatur vacare per obitum, & sic impetrari possit; quam allegationem, ut Paris. n. 95. semper tenuit, & secundum quam restoluit Rota usque ad dictam Constitut. Gregor, obstat siquidem hodiecum dicta Constitutionis hisce expressis: nec presumpta, aut tacita retrocessiones etiam proper diuturnam continuata possessionis hujusmodi tolerantiam &c. Paris. n. 94. & 110. Et quomodo juvabitur talis possessione annali, triennali, aut etiam decennali? cum vi dictæ Constitutionis ob non factam publicationem eo ipso vacet beneficium, amittatque Resignatarius omne jus in illo, non remanente illi ullo titulo, ne colorato quidem. Paris. n. 76. & 111.

5. Respondeo quintò: Dum Resignatarius, qui non publicavit intra statutum tempus, impetravit denou idem beneficium à Sede Apostolica per dictam novam provisionem, non suppletur publicatio, seu ea non habet vim publicationis; sed hac ipsa nova provisio publicari debet, prout dicitur expressè in Constitut. Gregor. & ratio est etiam, quia pro forma publicationis requiritur, ut ea fieri certo modo ac tempore. Sed neque per talen novam provisionem obtentam in Urbe obviatur fraudibus; cum non possit devenire ad notitiam eorum, quorum interest, maximè existentium in loco beneficii. Ita Paris. n. 113. & 114. & seq.

Quæstio 802. An, & qualiter impedimentum excusat non factam intra prescriptum tempus publicationem, & ab incurriens propterea pœnis?

1. **R**espondeo primò: Impedimentum legitimum excusat non factam intra publicatione facienda. Paris. l. 11. q. 13. n. 1. citatis pluribus cum commun. Impeditum enim non currit tempus. Paris. ibid. n. 2. citans l. ut perfectius. c. de annal. excep. Menoch. conf. 38. n. 35. l. 1. Bald. de temp. utili & contin. c. 7. Jo. de Lignano de cens. Eccles. §. 14. n. 17. &c. Et propter impedimentum receditur à forma. Paris. n. 3. citans Card. Paris. conf. 32. n. 11. vol. 2. Burlat. conf. 74. n. 153. vol. 1. &c. Et impeditus non dicitur negligens. Paris. n. 4. citans Staph. de grat. exposit. tit. de var. mod. & acat. n. 53.

2. Respondeo secundò: Procedunt hæc, ubi impedimentum hujusmodi probatum fuerit. Paris. cit. q. 13. n. 21. citans Abb. in c. plerumque de recip. n. 6. Card. Paris. conf. 108. n. 11. vol. 4. Decim conf. 554. n. 6. &c. Et quoniam impedimenti probatio difficilis censemur. Paris. n. 22. ad illud probandum sufficiunt conjectura. Paris. n. 23. ex Bald. conf. 152. nu. 2. l. 1. Item testes, vel instrumenta. Paris. n. 24. citans Jo. And. in c. 1. de dolo. in 6. Card. Paris. conf. 67. n. 90. vol. 1. &c. Item iuramentum Impediti. Paris. n. 25. citans Oldr. conf. 60. col. 2. n. 4. &c. Quod tamen ait citatis pluribus, procedere, quoties probari nequit per testes. Item arbitrium Judicis. Paris. n. 26. citans Jo. And. Holt. Gemini. &c. in c. 1. de dolo & contumac. Probandum quoque, quod impedimentum illud fuerit tale, ut removeri non potuerit. Paris. n. 27. impedimentum enim non excusat, cum removeri potest. Paris. n. 28. ex Bartol. & aliis. in l. quibus diebus. ff. de condit. & demonst. Et impedimentum non est propriè, cum evitari potest. Paris. n. 24. citans Card. Paris. conf. 67. n. 64. vol. 3. Probundum item est, impedimentum sole causam immediatam, cui fieri non potuerit publicatio. Paris. n. 30. ci-
tans